

[Ninn-Hansen]

Til hr. Glistrup skal jeg blot sige, at selvfølgelig er der områder, hvor vor fælles modstand mod socialisme og andet kan gøre sig gældende; det ser vi også ved afstemninger her i salen.

Så skal jeg blot sige til hr. Ellemann-Jensen, at dette citat fra Børsen, »et lille, snusket spil«, forstår jeg altså skal være den tone, venstres politiske ordfører anlægger mellem det konservative folkeparti og venstre. Det ønsker vi ikke at deltage i. En sådan tone er ikke vores og har aldrig været det. Det skal stå helt igennem som hr. Ellemann-Jensens opfindelse, at forholdet skal være sådan mellem de to partier. Det tager jeg til efterretning, og det, at hr. Ellemann-Jensen i særlig grad placerer min person i dette »lille, snuskede spil«, gør selvfølgelig ikke kærligheden større. Den er altså ikke til stede.

Jeg forstår, at hr. Ellemann-Jensen mener, at sådan skal tonen være, og det må jeg tage til efterretning, men hvorfor i alverden skulle jeg så beskæftige mig med, hvad hr. Ellemann-Jensen i øvrigt siger om et eventuelt samarbejde år ud i fremtiden? Det er da kun hykleri, resten af det, der er blevet sagt, for når hr. Ellemann-Jensen anlægger den tone, kan det selvfølgelig kun være, fordi han vil forblive dér, hvor han nu er placeret sammen med et parti, hvis formand og leder har sagt, at vi trænger til mere socialisme i Vesten.

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg har et par bemærkninger til hr. Glistrup. Jeg forstod hr. Glistrups syn på vores bistand til udviklingslandene sådan, at det var menneskeulykkefremkaldende at yde bistand fra de rige lande til de fattige lande. Jeg forstod faktisk hr. Glistrup sådan, at det ville være langt bedre at lade de stakkels fattige mennesker dø i fred af sult. Så blev der mindre ufred her i verden. Det var vist i al korthed hr. Glistrups synspunkt, hvis jeg i hvert fald skal drage konsekvensen af det, han sagde.

Så har der i øvrigt i dag været en debat om, hvordan man egentlig skal betegne fremskridtspartiet, som altså ikke er noget konservativt parti, har vi forstået. Jeg kan ikke finde anden betegnelse, som er dækkende, end at fremskridtspartiet i mine øjne er et vul-

gærkapitalistisk parti. Hr. Glistrup er dykket ned i historiens brokkasse og har samlet nogle stumper op af en ellers for længst kasseret ideologi, hvor man taler om, at der ikke skal være en række af de indgreb til beskyttelse af vort miljø og af menneskers sikkerhed, som vi er ved at bygge op, hvor indkomstkatten skal afskaffes, hvor der skal være et minimum af social sikkerhed og frihed for de stærke. Det er ikke sådan, at dette er noget nyt. Det er nogle brokker af ellers for længst forkastede politiske teser.

Jeg vil gerne føje til, at det, som er helt fundamentalt, når man diskuterer, hvorledes et samfund skal ændres, for os er respekten for stemmesedlen, for de frie valg og for den fri debat. Det betyder nødvendigvis, at den demokratiske proces og det demokratiske fremskridt bliver besværligt. Det betyder også, at de partier, der nu engang bærer ansvaret her i folkettinget, må være rede til at bære politisk ansvar under kompromiset. Vi erkender det. Vi erkender, at der ligger et stort ansvar på de partier, der bærer de egentlige beslutninger, og vi er nu som altid rede til at medvirke og bære vores del af ansvaret. Men netop når samarbejdet er det demokratiske vilkår, hvor flere partier må medvirke, er det også helt afgørende vigtigt, at der kommer konstruktive udspil. Risikoen ved SV-samarbejdet principielt og over for den langsigtede udvikling er, at modsætningerne i denne regering mødes og opvejer hinanden og alt bliver til intet.

Kritikken imod SV-regeringen er jo ikke en kritik af, hvad denne regering har fremlagt af forslag. Det er en kritik og en berettiget kritik af, hvad man ikke har kunnet blive enig om på de områder, hvor det gælder, f. eks. medejeproblemerne, fradragsproblemerne, vor skattelovgivning og jordpolitikken. Når S og V er i vanskeligheder, er det ikke på grund af deres forslag og udspil, men på grund af deres mangel på virkelig dynamik over for de væsentlige problemer. Det er en fare, hvis partierne ikke kan enes, og hvis partistriden bliver dominerende, men det er også farligt for den demokratiske udvikling, hvis den kost, der kommer på bordet fra de partier, der har valgt at arbejde sammen, er proteinfattig.

Derfor vil jeg gerne sige til statsministeren, at jeg er aldeles enig med statsministeren i hans betragtninger om nødvendigheden af